

ABSTRAKT

Právo na obhajobu je jedním ze základních práv demokratického právního státu. Je obsaženo jak v různých mezinárodních úmluvách, tak v našem ústavním pořádku, jmenovitě v článku 40 LZPS. V případě trestního řízení ho dále upravuje trestní řád. Zastoupení obhájcem je jedním z nejvýznamnějších způsobů jak toto právo naplnit. Obhájce se tak stává nezastupitelnou složkou trestního řízení.

Obzvláště v přípravném řízení je obhájce a jeho pomoc obviněnému nepostradatelná. Z tohoto důvodu jsem se rozhodl se ve své diplomové práci věnovat právě postavení obhájce v přípravném řízení.

Má diplomová práce se skládá z pěti kapitol, přičemž první tvoří úvod a poslední tvoří závěr.

První kapitola tvoří úvod do problematiky obhajoby a postavení obhájce v trestním řízení. Dále se zabývá prameny práva na obhajobu a jeho stručnou historií od trestního řádu z roku 1873 po současný trestní řád.

V druhé kapitole se práce věnuje obecně právu na obhajobu a v samostatných podkapitolách různým institutům s ním spojeným. Podkapitoly tak tvoří problematika zastoupení advokátem a na ní navazující institut nutné obhajoby. Věnuje se také volbě a ustanovení obhájce. Stručně se také zabývá náklady obhajoby.

Jádrem práce je však kapitola třetí, která obsahuje samotnou úpravu postavení obhájce v přípravném řízení. Podkapitoly tvoří obecná úprava přípravného řízení, role obhajoby v něm, různý postup orgánů činných v trestním řízení před a po zahájení trestního stíhání. Velký prostor a samotná podkapitola je věnována specifikům obhajoby osoby, která se nachází ve vazbě a nachází se tak ve složitější situaci než osoba, která je stíhána na svobodě. Okrajově je zde také zmíněna možnost sjednání dohody o vině a trestu.

Čtvrtá kapitola se zabývá zvláštním způsobem řízení, a to zkráceným přípravným řízením, jeho průběhem a specifickým postavením obhajoby v něm.

Pátou kapitolu tvoří závěr práce